

Bezoek aan Nijkleaster

Op woensdag 11 oktober 2018 vertrokken we met z'n zessen om kwart voor acht vanaf de parkeerplaats bij Ichthus om naar Nijkleaster in Jorwert te gaan. Nijkleaster geldt als pioniersplek van de PKN en wil een plaats zijn voor stilte, bezinning en verbinding. Veel informatie over deze pioniersplek is te vinden op de website www.nijkleaster.frl

Om een uur of negen kwamen we aan in dit Friese dorpje, gelegen halfweg Leeuwarden en Sneek, waar, volgens het bekende boek van Geert Mak, God verdwenen zou zijn. Dat wilden we dan wel eens zien. Na een hartelijke ontvangst bij de ingang van de oude dorpskerk door de grondlegger van het "project" Nijkleaster, ds. Hinne Wagenaar gingen we naar de kerkzaal voor een korte viering, waaraan een stuk of twintig mensen deelnamen. Dit waren zowel incidentele (zoals wij) als geregelde en vaste bezoekers. Er was een eenvoudige liturgie waarin we een paar ingetogen liederen zongen, ook als gebed, waarin stilte ruim baan kreeg en waar ons ter overdenking de volgende tekst werd meegegeven die achterhaald werd uit een schuilkelder in Keulen waar tijdens de twee de wereldoorlog een groep Joden zich verborgen hield:

*Ik geloof in de zon, ook als hij niet schijnt
Ik geloof in de liefde, ook als ik die niet voel
Ik geloof in God, ook als hij zwijgt*

Later op de ochtend zouden we op deze tekst terugkomen. Na deze dienst volgde onder de koffie met kleasterkoeke een voorstellingsrondje waarbij ieder kon aangeven welke gedachte het begrip "wind" bij hem of haar opriep. Zowel meteorologische als spirituele associaties kwamen naar voren. Om een uur of half elf maakten we ons op voor de "kleasterkuier" (de kloosterwandeling) in de omgeving van Jorwert waar de zich schijnbaar eindeloos uitstrekkende landerijen een weids uitzicht bieden. De wandeling duurde ongeveer anderhalf uur waarvan het eerste gedeelte in **stilte** werd afgelegd. Vervolgens las ds. Wagenaar de eerder genoemde tekst uit de viering nog eens voor. "denk daar eens over na". Tijd voor **bezinning**. Bij de volgende stop werd ons gevraagd een maatje te zoeken om het laatste deel van de wandeling mee af te leggen en de gedachten die de tekst bij je op hadden geroepen te delen. Het is een bijzondere ervaring dit te doen met iemand die je nog nooit eerder ontmoet hebt en die je na deze dag wellicht ook nooit meer zult tegenkomen. Velen van ons ervoeren dat het de weg vrij maakt om gevoelens, ook heel persoonlijke, te delen. De **verbinding** kwam moeiteloos tot stand.

Terug bij de kerk was het tijd om de lunch te gebruiken. We deelden het brood dat door iedereen was meegenomen en op schalen was gelegd. De schalen gingen rond en net als in het bekende verhaal van de broden en de vissen was er genoeg voor iedereen. In dit geval echter geen wonder, want er was royaal aangeleverd. Onderhand werden ervaringen uitgewisseld. Een paar geluiden die telkens terugkwamen: "het gevoel van verbondenheid", "ruimte om vragen te stellen waarop we geen antwoord weten en waarop misschien wel geen antwoord bestaat", "een intense ervaring". Het was half twee toen we weer naar Emmen vertrokken. Een paar weken later hebben we teruggekeken en onze ervaringen en gevoelens gedeeld. Ter sprake kwam ook de titel van het eerder genoemde boek van Geert Mak. Eén van ons verwoordde het door meerderen gedeelde gevoel als volgt: "die morgen, in de stilte van dat oude kerkje op die Friese terp, bleek God niet verdwenen uit Jorwert, maar werd Hij juist intens ervaren". Wij gaan vast nog eens op een woensdagmorgen naar Nijkleaster. Bent u nieuwsgierig geworden en hebt u zin om mee te gaan? We laten zeker weer van ons horen.

Namens de Nijkleastergangers: Henk Feitsma